

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LXXII. De Phoenice ave.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Apostolorum Servatoris nostri Ecclesi-
am per ventum est, arcam illic deposue-
runt. Hunc in modum novus Impera-
tor Constantius, tam adventu suo, tam
reliquis officiis patri honorem exhibes,
justa ut par erat persolvit.

CAPUT LXXI.

*Missa in Apostolorum Marijrocelebrata in ex-
equis Constantini.*

VBi verò ille cum militarib⁹ nume-
ris abcessit, ministri Dei cum tur-
bis & tota fidelium plebe, in medium
prodere, & divini cultus cæmonias
precationibus peregerunt. Ac beatus
quidē princeps aīo in suggestu jacens,
laudibus tum celebrabat. Innumerabili-
lis autem populus una cum lacerdoti-
bus Dei, non sine gemitu ac lacrymis,
pro Imperatoris anima preces offere-
bant Deo; gratisimum pio Principi of-
ficiū exhibentes. Porro in hoc etiam
Deus prolixam erga famulum suum be-
nevolentiam declaravit: quippe qui ca-
rissimis ac germanis ejus filiis paterni
Imperii successionē tribuerit; & quod
maximè ambierat, locum juxta Apo-
stolorum memoriam ei concenserit; ut
scilicet beatissime illi⁹ animæ taberna-
culū Apostolici nominis atque honoris
consortio frueretur; & populo Dei in
Ecclesia sociaretur, divinisque ceremo-
niis ac mystico sacrificio, & sanctarum
precum communione potiri merere-
tur: ipse verò etiam post mortem Imperi-
um retinens, quasi redivivus univer-
sum orbem gubernans, Victor Maximus
Augustus, suo adhuc nomine Rem-
publicam regeret.

CAPUT LXXII.

De Phanice ave.

NOn quicadmodum avis illa Aegy-
ptia; quæ cum ejus generis unica
sit, super aromatum cumulo emori dici-
tur, leiplasm quasi victimam immolans;
moxque ex ipsis favillis renasci, & pen-
nis in altum subiecta, eadem qua prius
specie cerni: sed potius exemplo Serva-
toris sui; qui instar tritici sati, ex uno
semine in multa sece diffundens, ope ac
benedictione Dei spicam protulit, &
universum terrarum orbem fructibus
suis implevit. Ad hunc modum beatif-

D

Kεφ. OB'.

Pie Phanice brevia.

OΥκτῆτον Αιγύπτιον ὄρνυν δὲ φυσίων
γενῆ ὅντα τὸν Φύσιν, Εὐθόκει μενέται
ρωματῶν, αὐτὸν αὐτῷ τὸν τελευτὴν θυτοῦσαν
τα. αὐτοῖς δὲ τῆς Βασιλείας [καὶ] μὲν θά-
του ἐπειδημάρτυρα, ὁστερὲ οὖν δὲ αἰαντούσαν
τὸν σύμπασαν ἀρχὴν διοικῶν, νικητής Νερ-
σος. Σεβαστὸς αὐτῷ προσρήματι τῆς ψυχῆς
ηγεμονίας κρετεῖ.

μακάριον, πολυτάλασίως διατῆς τῷ πάιδιῳ
διαδοχῆς αὐτὸν ἐνός εὐγένειος καὶ εἰκόνων δι-
ναστεούσι τοῦ πάτερνος, αἵματοῖς αὐτὸς
πρᾶψις πάγων. οἰκεῖον τε λοιός ματα Κωνσταντί-
νος, καὶ μὲν τῷ τε βίᾳ τῷ πατέρι παραβάνεται τε-
λετῶν.

A simus Princeps per successionem libe-
rorum multiplex factus est ex uno: adeo
ut passim in omnibus provinciis imagi-
nes ei simul cum filiis honoris causa sta-
tuantur, & familiare nomen Con-
stantini etiam post ejus obitum usu-
petur.

Κεφ. ΟΓ'.

Οπίστημοι μαστιχής εἰς ερανὸν ἀνίστα Κωνσταντίνον
εἰς χαράσσον.

Η Διδέκανομός μαστιχής εἰς ερανὸν τούτον
προσέθεντες εἰς ερανὸν μὴν μὲν μάρτιον τούτον
πατέρας τούτον μέρους εἴφη ἀρματιτεφερ-
πανίσιον τε πότον, ταῦτα δὲ εἶχες ἀναθεν εἰπεῖν
μάρτιον αὐτῷ ζειρός αἱαλαμβανόμενον.

Κεφ. ΟΔ'.

Οπίστημοι δέ τοις αὐτοῖς, δικαίας αὐτῶν αν-
τιτίθεται.

Ταῦτα δέ τοις αὐτοῖς δεῖξας ὁ Φθαλμοῖς, Σπί-
λιον τῷ πώποτε θεισμανῶν διαφανῶς
διπλεύθεντι Κωνσταντίνῳ Σπίλι πάντων Θεοὺς
ἐπόσοντι αἴρεσθαι τὸ διάφορον πάρεστος
τούτον τε καὶ τὸν θεισμὸν αὐτὸς σέβειν ξε-
μένον, οὐδὲ τὴν ἀναντίαν ἐλογίζων οὐ τὴν ἐπι-
κλησίαν αὐτὸς πολεμεῖν ὄφρικότες, αὐτὸν αι-
τοῖς εὔχετόν γε πολέμου κατειστάντο. τῆς εἴφη
εἰδὼν τούτην κατασροφῆς, ἐναρχῆ τὸν ἑλεγ-
χον τῆς αὐτῶν θεοεργείας αἰδεῖξαμένη. ὠ-
περών τῆς θεοφιλείας τὰ ἔχεγμα, τὸ Κων-
σταντίνοις πᾶσι φανερὸν κατειστέτελον.

Κεφ. ΟΕ'.

Οπίστημοι μάρτιον διερμάτιον βασιλέων εἰσεῖσθαι
Κωνσταντίνῳ.

ΜΟνάς μὴν ρώμαιών βασιλέως τὸν παμ-
βασιλέα Θεόν ὑπερβολῇ θεοεργείας θε-
τιμηκόσιος. μόνας δὲ τοῖς πάσι πεπαρρησιασμέ-
νως τὸν τε θεισμὸν κηρύξαντος λόγουν. μόνα τοῦ
εἰπεῖν ἐκκλησίαν αἴτιον, οὐδὲ τοῦ τούτου
αἴτιος, δοξάσαντος. μόνα τε πάταν πολύθεον
πάντων καθελόντος, πάντα τε πέποντον εἰδωλο-
λατείας αἰπελέγξαντος καὶ δηνοῦ μόνα τοιά-
τον ηξιωμάτων ἐν αὐτῇ τε ζωῆς καὶ μὲν θάνα-

CAPUT LXXXIII.

Quoniam innummis, Constantinum velut in ca-
lam ascendiē expreſſerint.

Quin etiam hummi hujusmodi for-
ma signati sunt; anteriore quidem
parte beatum Principem obiecto capi-
te præferentes; altera vero parte in qua-
triungo curru aurige instar sedentem,
& porrectā ipsi cælitus dextrâ ad Su-
peros assumptum.

CAPUT LXXXIV.

Quodcum Deum coluisse, merito etiam à Deo
honoratus est.

HAEC miracula sumtus omnium
Deus in Constantino, qui solus ex
omnibus retro Imperatoribus Christia-
num se palam professus fuerat, nostris
oculis præponens; satis superque decla-
ravit, quantum intereflet inter eos qui
ipsum Christumque ipsius colere me-
truisserint, atq; inter illos qui contrariam
sectam ac sententiam amplexi essent.
Qui cum Ecclesiæ Dei bellum intulisse-
rent, Deum sibi hostem atque inimicū
reddiderunt. Ac profecto uniuscujusq;
illorum interitus, quantum erga eos ei-
set divini Numinis odium, certissimo ar-
gumento declaravit: quicmadinodum
Constantini obitu, Dei erga ipsum be-
nevolentia quædam quasi pignora, o-
mnibus manifesto apparuerunt.

D

CAPUT LXXXV.

Quod Constantinus superiores omnes Imperato-
res pietate superavist.

Qui cum solus ex Romanis Impe-
ratoribꝫ, Deum omniū Regem ex-
cellenti quadam pietate coluisse; solus
que doctrinā Christi universis ore libe-
ro prædicasset: cumque Ecclesiæ Dei
honore & gloria in tantū auxilis quantum
attinga nemo, & errorem hominum
plures colerentur. Deos solus evertisset,
omnesque hujusmodi superstitionis ri-
tus ac modos confutasset: solus quoq;
tum in hac vita, tum post mortem, ea
Bbb b ij